

Mál nr. 398/2019**M og
V vegna farangursliðar greiðslukortatryggingar****Ágreiningur um hvort bótaskylda vegna glataðs farangurs sé til staðar.****Gögn.**

Málskot mótttekið 20.11.2019, ásamt fylgigögnum.

Athugasemdir V dags. 16.12.2019.

Viðbótarathugasemdir M dags. 16.12.2019, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Í málskoti lýsir M atvikum svo að hann hafi, klukkan 9:00 að morgni hins 6. nóvember 2019, þegar hann var staddur á Möltu, pakkað m.a. lesbretti, síma og heyrnartólum ofan í lítinn bakpoka og farið gangandi um Valetta, og síðar í strætisvagni um Möltu. Um klukkan 14:00 hafi hann orðið þess var að búið var að skera gat á annað hólfbakpokans og ofangreindir hlutir voru horfnir. Að öðru leyti hafi allt verið á sínum stað. Í kjölfarið, eða klukkan 16:00, hafi hann tilkynnt þjófnaðinn til lögreglu, en í lögregluskýrslu komi ranglega fram að hann hafi síðast séð umrædda muni að morgni hins 5. nóvember. M telur sig eiga rétt til bóta úr farangurslið greiðslukortatryggingar sinnar hjá V vegna þessa en V hefur hafnað bótaskyldu, upphaflega á grundvelli þess að ekki hefði verið farið að varúðarreglum. Í gögnum er fylgja málskoti mótmælir M þeirri afstöðu og tekur fram að hann hafi haft bakpokann hjá sér öllum stundum en hins vegar hafi það tekið hann tíma að átta sig á því að búið var að skera á annað hólfbakpokans hans.

Í upphaflegum samskiptum við M, þar sem félagið hafnar kröfu hans, byggir V á því að M hafi brotið gegn varúðarreglu sem sé að finna í grein 5.5.2 viðeigandi vátryggingarskilmála, en þar komi fram að vátryggður skuli ekki skilja við hina vátryggðu muni eftirlitslausa á almannafæri og gæta þess að taka þá með þegar staður er yfirgefinn. Í bréfi sínu til nefndarinnar vísar V jafnframt til þess að það sé, skv. ákvæði 9.2 í ákvæðum viðeigandi vátryggingarskilmála, tjónþola að sanna að þjófnaður hafi átt sér stað. Engin mynd hafi fylgt af bakpokanum sem sýni hvernig munirnir hafi verið fjarlægðir. Þá megi ráða af lögregluskýrslu að M hafi ekki orðið hinna stolnu muna var í 29 klukkustundir, eða frá því klukkan 9:00 að morgni hins 5. nóvember og fram til klukkan 14:00 hinn 6. nóvember er hann hafi orðið þjófnaðarins var. Þrátt fyrir staðhæfingar M sé ólíklegt að um stafsetningarvillu sé að ræða, enda komi þessi tímasetning fyrir á þremur stöðum í lögregluskýrslu. Þá sé ólíklegt að M, eða ferðafélagi hans, hefðu ekki orðið þjófnaðarins var fyrr en eftir fimm, eða eftir atvikum 29, tíma. Hafi M því ekki tekist að sanna að þjófnaður hafi átt sér stað.

Í viðbótarathugasemdum M til nefndarinnar tekur hann fram að samferðamaður sinn hafi verið 71 árs gömul kona, sem e.t.v. taki ekki jafnvel og áður eftir atburðum í kringum sig. Þá tekur hann fram að fleiri villur hafi verið að finna í umræddri lögregluskýrslu, sem hafi verið unnin af reynslulitlum lögreglumanni. M geti hins vegar ekki borið ábyrgð á gæðum viðkomandi skýrslu og telji hann sig hafa gert sitt til að sýna fram á að þjófnaður hafi átt sér stað. Athugasemdum M fylgdu jafnframt ljósmyndir af umræddum bakpoka.

Álit.

Meðal gagna fyrir nefndinni er lögregluskýrsla, dagsett hinn 6. nóvember 2019. Fallast má á að umrædd skýrsla sé ekki jafnskýr og best yrði á kosið og að ákveðið ósamræmi sé milli frásagnar M af atvikum og dagsetninga í umræddri skýrslu. Verður þó ekki fallist á að slíkt ósamræmi eitt og sér dragi úr trúverðugleika þeirrar staðhæfingar M að þjófnaður hafi átt sér stað. Þegar litið er til þess að ljósmyndir af bakpoka, er sýna skurð á botni fremra hólfs hans, liggja fyrir nefndinni svo og þess að M leitaði til lögreglu hinn 6. nóvember 2019, í þeim tilgangi að tilkynna um hvarf umræddra muna, verður að telja að M hafi sýnt fram á að þjófnaður hafi átt sér stað. Hvað varðar fyrr fram komna staðhæfingu V um að M hafi skilið við hina vátryggðu muni eftirlitslausa á almannafæri liggja engin gögn fyrir nefndinni er styðji við þá staðhæfingu og gegn yfirlýsingu M um hið gagnstæða verður ekki

séð að svo hafi verið. Þannig bendir málavaxtalýsing hans, skemmdir á bakpokanum, og það að einungis hluti innihaldsins hvarf, til þess að M hafi haft umræddan bakpoka í sinni vörslu er þjófnaður átti sér stað. Verður því samkvæmt framansögðu fallist á kröfu M og ekki verður séð að efni séu til að skerða eða fella niður bætur til hans á grundvelli þess að varúðarreglur hafi verið brotnar, sbr. 26. gr. laga um váttryggingarsamninga nr. 30/2004.

Niðurstaða.

M á óskertan bótarétt úr farangurstryggingarlið greiðslukortatryggingar sinnar hjá V.

Reykjavík 14. janúar 2020

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.